

El quilòmetre zero

L'Spar Citylift comença a preparar el curs del retorn a l'Eurolliga per ser competitiu i amb l'objectiu de continuar guanyant títols estatals

L'equip treballa fins dissabte i farà una estada a Camprodon la setmana que ve

L'Spar Citylift ha començat a preparar el curs 2019/20, el del retorn de l'Uni a l'Eurolliga. L'equip d'Èric Surís va començar a sumar quilòmetres ahir al matí, en la primera de les dobles sessions que té programades fins dissabte. I ho va fer amb quatre dels seus set fitxatges –Magali Mendy, María Araújo, Mima Coulibaly i Tija Ajdukovic–. Adaora Elonu s'hi va incorporar a la tarda i, Laura Méndez, Laia Moya, Aina Martín, Núria Bagaria i Júlia Soler són les cinc jugadores del Citylift GEiEG Uni que treballaran també des de l'inici. La setmana que ve l'Uni farà una estada a Camprodon, que tancarà el dia 7 amb el seu primer amistós, contra el Barça CBS de la Lliga Femenina 2. El següent serà l'endemà de la Diada, a Palamós, amb el BLMA –el va eliminar de l'Eurocopa al març i jugarà la prèvia de l'Eurolliga–. La Lliga Catalana a la Seu el 15 de setembre i la supercopa el 22 a Girona contra l'Avenida, els dos primers títols en joc.

Núria Martínez és amb la selecció espanyola de 3x3 i fins dilluns no s'incorporarà a l'equip, mentre que Brittney Sykes és a la WNBA i Sonja Petrovic, intervinguda en un genoll, en té ben bé per dos mesos.

L'estiu més llargLa lliga va fer obrir un període de reflexió per inscriure's a l'Eurolliga. La conseqüència? La millor plantilla mai formada pel club gironí. “Tenim un equip molt bo amb els fitxatges que s'han fet. Totes són jugadores contrastades i amb ganes de treballar”, exposa la capitana de l'equip, Rosó Buch, sobre el repte continental després d'afirmar que ja hi havia ganes de tornar perquè “l'estiu es fa llarg”. “Aquí cada any es fan unes plantilles molt bones i amb jugadores contrastades. La nostra obligació és lluitar pels títols però sense la pressió de guanyar-ho tot”, afirma l'escorta, que comença el seu quart curs a Fontajau i, amb un equip reforçat a consciència, amb màxima aspiració: “Porta més temps però la il·lusió és màxima. Tenim els títols al cap però s'ha de treballar molt en el dia a dia.”Màxims i mínims“Que l'expectació sigui màxima és molt bo i tant de bo es tradueixi en més afició, que segueixi creixent cada vegada més com aquests darrers anys”, diu Èric Surís, que com la capitana inicia el quart curs a Fontajau. “L'objectiu és lluitar pels títols de lliga i copa i, a l'Eurolliga, que juguem per segon cop en la història del club, serà competir al màxim nivell: ser competitiu en tots els partits i gaudir-la.” Ho argumenta, el gironí, pel que suposa estar al màxim nivell: “Créixer com a equip i també com a club ja que s'ha fet aquest esforç per jugar-la un altre cop. Ens posarem l'objectiu de guanyar-los perquè al final l'objectiu te'l poses tu mateix i, evidentment, has de ser ambiciós.” El gironí exposa també uns mínims, que no es compten amb títols: “Si no els guanyes no ha de ser un fracàs. Ens marquem anar a totes; i el treball ens posarà a lloc.” Ho condiciona, el gironí, al procés que ha de viure, com cada any, l'equip: “Hem de veure si la plantilla va creixent a mesura que incorporem totes les peces. És clar que avui faltaven quatre jugadores i serà qüestió de paciència i anar-les incorporant de mica en mica.”Feina feta“Tenir les quatre que repeteixin i que sigui un bloc consolidat és una gran ajuda”, assenyala Èric Surís, referint-se a Martínez, Palau, Buch i Oma. Quatre peces que, afegides a Mendy –la va tenir fa dos anys– i Coulibaly –en fa tres, en la que ja era la segona etapa de la maliana a Girona–, fan més de mig equip. “Poden ajudar molt a l'engranatge i l'adaptació de les novingudes. A la pista, que venim a jugar a bàsquet, i també a fora”, argumenta Surís, que descriu la participació a l'Eurolliga com el gran repte, superlatiu.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 29-08-2019, Pàgina 9

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1656989-el-quilometre-zero.html>